

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διετριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπῆν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

100

二〇〇九

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΙΗΣΙΔ . . . Δραχμαὶ 16.

Προπληρωτέα καθ' ἔξαμηνίαν.

“● ទុកដាក់ និង ស្រីបាន ជាបុរាណ និង ស្រីបាន ជាបុរាណ”

τοῦτο εἶναι σύμπτωμα κοινωνικῆς ἔξαχρειώσεως
ἢ χαλαρώσεως τῆς ἴσχυος του νόμου ἐφίσταμεν
τὴν προσοχὴν τῶν ἀριμοδένων ἐπὶ τῆς κατα-
στάσεως ταύτης, ἢν χαρακτηρίζομεν οἰκτρὰν, ἀ-
θλίαν, ἀφρότον ἢ σπως ἄλλως, κατὰ τὰς ἀπαιτή-
σεις τῆς καλλιεπείας καὶ μετὰ τοῦτο, χωρὶς ν' ἀ-
ναμείνωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἡμετέρου ἔργου,
ὑποχωροῦμεν ἵκανοποιημένοι ώς εἰ οὐδὲν εἴχομεν
ἔτερον νὰ ἐπιτελέσωμεν ἐκ τοῦ προορισμοῦ μας,
ἀναμένοντες νέας περιστάσεις παρεχοῦσσας ἡκιν τὴν
εὐκαιρίαν νὰ χύσωμεν νέα μαῦρα δάκρυα ἐκ τῆς
ἀνεξαντλήτου πηγῆς τοῦ μελανοδοχείου μας. Μηδὲ
τὴν ἴσχυν ὅθεν κώνωπος κατώρθωσε ν' ἀποκτήσῃ
μέχρι τοῦδε ἡ δημοσιογραφία, ἵνα ταράσσῃ τοῦ-
λάχιστον τὸν ὕπνον τῶν μακαρίων καθευδόντων
καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ βάρος κώνωπος αὗτη ἐστιν ἐπὶ
τοῦ τένοντος τῶν μεγάλων κερασφόρων αὐτὸς ἀρ-
ιμοδένιος περιληπτικῶς καὶ συνήθως δινομά-
ζομεν.

Αλλὰ τοῦτο καὶ μόνον ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ διάποτες; εἰς τοῦτο καὶ μόνον τὸ ἄκαρπον καὶ ἀτερπές ἔργον κατεδικάσθη, ν' ἀντιλῆ ἀπαύστως εἰς τὸν πῖθον τῶν Δαναϊδῶν; καὶ τότε ποιὸν ἐπιτελεῖ προορισμὸν ἐν τῷ κοινωνίᾳ; ποίαν θέσιν ἔχει παρέχειν κυβερνήτικὴν ἢ διοικητικὴν μηχανὴν; Τῇ ἀληθείᾳ, ἐν ᾧ διὸ ήμέρα ὁ θηρημοσιογραφοῦντες πεισθῶσιν διτέ μέχρι τῶν δρίων τῆς ξηρᾶς χρονομαραφίας καὶ τῆς ἐξ ἐπαγγέλματος μοιρολογιστρίας ἀφικενεῖται ὁ προορισμὸς των, καὶ συνέσεως καὶ ὡρεστείας ἔργον θέτελον πρᾶξει, ἐὰν ἐπεδίδοντο εἰς ἄλλα ἔργα ὀλιγώτερον ἀκαρπα καὶ πλειότερον χρήσιμα εἰς ἑκυτοὺς καὶ εἰς τὸν τόπον. Η κοινωνία δὲν ἔχει χρείαν νὰ μάθῃ παρ' ήμῶν τὰ κακῶς ἐν αὐτῇ κείμενα καὶ τὰ κακῶς γενόμενα, εἴτε ἐν τῇ στρατιᾷ τῆς διοικήσεως, εἴτε τὰ ἐκ τῆς ἀδυνατίας τοῦ νόμου διότι ὅλων τούτων τὸ βάρος ἀρκούντως αἰσθάνεται ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς καὶ ἔχει ὀφθαλμούς διὰ νὰ βλέπῃ καὶ ὡτα διὰ νὰ ἀκούῃ καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ήμετέρων διόπτρων ἵνα ἦδη μεγεθυνομένας τὰς πληγάς της καὶ ἔκτιμησῃ τὰς διακτάσεις των. Οὐδὲ τῶν δακρύων μας ἔχει χρείαν ἡ κοινωνία διὰ νὰ θρηνήσῃ τὴν κακοδαιμονίαν της, οὐδὲ εἰς γονεῖς ἵνα κλαύσωσι τὰ τέκνα των καὶ αἱ σύζυγοι τοὺς συζύγους των. Η κοινωνία ἔχει ἀξίωσιν παρ' ήμῶν νὰ ἐκβιάζωμεν, δι' ὧν μέσων ἔχορθγησεν. Ήμῖν, τὴν σωτηρίαν ἐνέργειαν πρὸς θεραπείαν τῶν λυμανομένων αὐτὴν κακῶν, νὰ προκινοῦνται μὲν δὲ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, κατὰ μέρος τιθέμενοι καὶ ζωὴν καὶ ἐλευθερίαν καὶ ἀσφάλειαν, καὶ φίλους καὶ ἀτομικὰς συμπαθείας καὶ εὐνοίας ἴσχυρῶν καὶ ὑπαγορεύματα συμφερόντων. Διὸν ἔχομεν εἰς μάτην καὶ προΐκα τὴν τιμὴν ταύτην τοῦ μὴν νὰ διμιλῶμεν ἐξ ὄντος τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ νὰ γενόμεθα οἱ διερμηνεῖς τῶν πόθων των καὶ ἐνώπιον τῆς Βασιλείας καὶ ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς διοικήσεως τὴν τιμὴν ταύτην φρέσκομεν νὰ ἐξαγοράζωμεν καθ' ἕκαστην δι' ὑπερτράτης θυσίας, τῆς θυσίας παντὸς ὅπερ ἔχομεν τροσοφιλέστερον, τῆς ζωῆς δηλονότι, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ήσυχίας κ.τ.λ. Ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, ὅπως ἔχουσι τὰ ἡμέτερα, οὐδὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν. Η ήμετέρη κοινωνία διατυχῶς δὲν συντρέγει ήμᾶς

άκρην ἀρκούντως, ἵνα θρυψεθαί ἔξι αὐτῆς τὴν
ἰσχὺν τῆς ἐπιβολῆς, τὰ δόπλα τῆς ἐπικρατήσεως,
ώς ἀλλαχοῦ· τὸ τέρμα τῆς ἀπόστολῆς μας, τὴν
ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, ἐφ' εἰς ἐφιστῶμεν τὴν μέ-
ριμναν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀρμοδίων, δέον ν' ἀ-
ναζητήσωμεν εἰς τὸ Θεόρροις ἡμῶν, τὴν ἀκατα-
πόνητον ἐπειμονῆν καὶ τὴν συνεργασίαν ὅλων
τῶν δημοσιογραφικῶν τοῦ τόπου ὄργάνων. Ἐπὶ
παραδείγματι, καθ' ἐκάστην ἀναγράφει ὁ τύπος εἰς
τὰς στήλας του εἴτε εἰδεχθεῖς ἀνθρωποκοτοίας, τε-
λουμένας ὑπὸ αἰσχίστους δρους, εἴτε τραυματι-
σμοὺς ἐκ μηδαμιῶν αἰτιῶν, εἴτε τυχαῖα ἀτυχή-
ματα προερχόμενα ἐκ τῶν διασταύρουμένων σφαι-
ρῶν τῶν διαπληκτιζομένων ἐν ταῖς ὕδοσι καὶ ταῖς
πλατείαις τῆς πόλεως· θρηνεῖ δὲ ἐπὶ τῶν ἀλγει-
νῶν ἀποτελεομάτων ὅλων τούτων τῶν ἀξιοθρηνή-
των συμβάντων καὶ καταδεικνύει τὴν ἀνάγκην ν'
ἀρθῶσι τὰ αἴτια αὐτῶν, ἵνα ἔκλειψῃ κατάστασις
οὐδεμίαν ἐμπνέουσα ἐμπιστούνγκην. Προθαίνει δ'
ἔτι περιτέρῳ· ἀποδεικνύει ἐναργῶς ὅτι ἡ ἐκρυ-
θμὸς αὐτῆς κατάστασις τὴν πηγήν της ἔχει εἰς τὴν
παράνομον ὄπλοφορίαν, ἥτις κατ' οὐδένα τρόπον
παρ' ἡμῖν περιστέλλεται, εἰς τὴν ἀτιμωρησίαν τῶν
ἐγκλημάτωντων ἥτις πανηγυρικῶς ἐνθαρρύνει τὸ
ἔγκλημα καὶ εἰς τὴν ὑποστήριξιν θιν τυγχάνει ἡ
φαυλότης ἐκ τῶν πολιτευτῶν ἐν γένει, οἵτινες δὲν
ἀπαξιοῦσι νὰ παραδέχωνται αὐτὴν ως πολύτιμον
σύμμαχον ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἀνταγωνισμοῖς, καὶ ἐκ-
τῶν πολιτῶν ἰδιᾳ, οἵτινες διὰ τὴν πρὸς τὴν φαυ-
λότητα συμπεριφορᾶς των, ἡ δόποῖς δὲν ἀποτρο-
πιάζεται ὅσον ἔδει τὴν ἴδεαν τοῦ ἐγκλήματος,
κάμνει νὰ πιστεύσωσιν οἱ λεγόμενοι παλληκαρά-
δες, οἱ περιφρονηταὶ τῶν νόμων, ὅτι ὁ παλληκα-
ρισμὸς τῶν εἶναι τι τιμητικὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ
τι ἀναπόφευκτον εἰς τὴν βιωτικὴν κίνησιν. Ἐν
τούτῳ τῷ σημείῳ γενέμενος δὲ τύπος δὲν κρίνει ἐκ
τῶν καθηκόντων του οὕτι νὰ προβῇ περιτέρῳ,
οὔτε νὰ ἐμμείνῃ πλειότερον εἰς τὴν καυστηριασμὸν
τῶν παρ' αὐτοῦ ὑποδεικνυμένων ἐλεύθερων, μέχρις οὐ-
ἐπέλθῃ ἡ εὐκταῖα θεραπεία πλήρης καὶ τελεία.
Καὶ ἐντούτοις ἐφ' ὅσον δὲ τύπος δὲν ἐπιτυγχάνει
τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα, οὐδεμίαν προσφέρει τῷ
τόπῳ ὑπηρεσίαν, οὐδένα ἔχει προορισμὸν ἐν τῇ
κοινωνίᾳ. Ἀλλ' ἔχει ἄρα γε ὁ τύπος; τὰ μέσα ἵνα
φθάσῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τούτο, ἥθελν ἐρωτήσει
τις; Βεβαίως τὰ ἔχη καὶ ἀν ποτὲ θελήσῃ νὰ
ποιήσηται τούτων χρῆσιν, ἥθελαμεν ἵδει διατε-
ἐκλήθυ ἀλλαχοῦ ἡ τετάρτη τοῦ κράτους ἐξουσία.
Εἶναι μὲν ἀλληλές ὅτι ἀλλαχοῦ τὴν ἑαυτοῦ ἴσχυν-
δὲ τύπος ἀριστεῖ ἐξ αἰτης τῆς χώρας καὶ ἐκ τοῦ
πεφωτισμένου αὐτῆς; φρονήματος, ὅπερ ζῶν καὶ
ἐνεργὸν προσλαμβάνει ἐπίκουρον ἐν τῇ ἐπιβολῇ ἢν
ἐπιδιώκει, ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν ἐὰν ἡ δημοσιογρα-
φία δὲν προσεκτήσατο εἰσέτει ἐν τῇ κοινῇ συνει-
δήσει τοῦ τόπου τὴν ἴσχυν θιν κέκτηται ἀλλαχοῦ,
ἀπομένουσιν ὅμως αὐτῆς ἀποτελεσματικοὺς καὶ καρποφόρους.
Ἀλλ' ἔν γε τῷ παρόντι ὁ τύπος παρ' ἡμῖν τὰ
μέσα ταῦτα δέον νὰ ζητήσῃ ἐν ἑαυτῷ, ἐν τῷ Θεόρ-
ρος δηλογύτι καὶ τῇ ἐπειμονῇ τῷ ἐργατῶν του.

Ἐάν ἀκαταπόνητος δηλονότις ἔξακολουθῇ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν μομφὴν ἐπὶ τοῖς κακῶς κειμένοις· ἔάν ἐπαναλαμβάνῃ, μετ' αὐξούσης πάντοτε ζέσεως καθέκαστην πρωίτην, ἐπὶ παντὸς ὅπερ κρίνει ἄξιον καταστροφῆς ἐν delenta Carligo· ἐάν τὸν ἔλεγχον ὥθει μέχρι τῶν ἐσγάτων ὅριων, ἀναλαμβάνων τὴν εὐθύνην τοῦ καταδεικνύειν ἀπ' εὐθείας τοῦ αἰτίους τῆς ὑπὸ ἔλεγχον καταστάσεως καὶ τοῦ στιγματίζειν αὐτοὺς εὐθαρσῶς· ἐάν δὲ τὴν ἐμμονὴν εἰς τὸ σύστημα τοῦτο παρατείνῃ μέχρι τῆς ἄρσεως τῆς ἔλεγχομένης καταστάσεως καὶ τῆς θεραπείας τῆς πληγῆς, ὁ τύπος ἐπέφερε διὰ τῆς ἐργασίας του ἀποτελεῖ δύω ἐτῶν τε δέ μόνον θείεις πληγῆς προορισμὸν τινὲς φρ. 11· νωνίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ καὶ τότε μόνον γένεσιν τῇ ἄξιος καὶ τιμῆς καὶ σεβασμοῦ. Μήνια μὲν αἱ θέται, διπλῶς ἔχουσι τὰ καθ' ἡμέας, τὸ σύστημα τοῦτο δὲν παρέχει πολλὴν ἀσφάλειαν εἰς τούς ἐγκαίνιζοντας καὶ τηροῦντας αὐτὸς, οὐδὲ εἶναι πολὺ ἀπίθανον νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ μιαν ἡμέραν εἰς τὴν καταστροφήν. Τοιούτος δχληρὸς νώνωψ ἐπισύρεται τὴν ὄργην καὶ τὴν καταδίκην, διότι τὰ περ' ἡμένιν θῆθι πάνυ δυσχερῶς ἀνέχονται παρομοίας δχληρίας καὶ ἔνοχλησεις· Ἀλλὰ μὴ λησμονῶμεν διε τὰς διατητικὰ βιωτικὰ ἐπιτηδεύματα καὶ ἐπαγγέλματα τὰ ἔχει ἔκαστον τοὺς ἴδιους κινδύνους, καὶ τὸ τοῦ δημοσιογράφου δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένον ἴδιων κινδύνων καὶ τούτων οὐχὶ ἐκ τῶν ἐλαχίστων. "Ο κτίστης κινδυνεύει πάντοτε νὰ καταπέσῃ ἐκ τοῦ ἱκρώματος, ὁ μηχανικὸς νὰ ἀναρπασθῇ καὶ συντριβῇ ὑπὸ τῶν τροχῶν τῆς μηχανῆς του, ὁ ἵατρὸς νὰ μολυνθῇ ἐκ τοῦ μιάσματος, ὁ δικηγόρος νὰ πάθῃ μαλάκυνσιν· διοίως καὶ δημοσιογράφος δύναται νὰ καθήσῃ εἰς τὸ ἀτιμωτικὸν ἐδώλιον τοῦ κατηγορούμενου ἐνώπιον ἐμπαθοῦς δικαστηρίου καὶ ν' ἀποτίσῃ ἀκριβὰ τὴν ἐλευθεροστομίαν του, κινδυνεύει νὰ τοῦ σπάσουν τὰ πλευρά ἐν μέσῃ ἡμέρα, ή νὰ κάμη κάνεν κάκον συναπάντημα ἐν ὥρᾳ νυκτὸς καὶ ἐν τινὶ γνωίᾳ τῆς ὁδοῦ του πρὸς μισθωτὸν δολοφόνον. Τοὺς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος κινδύνους βεβαίως δὲν δύναται τις νὰ διαφεύγῃ πάντοτε, ἀλλ' οὐδὲ δύναται νὰ ἔξασκῃ καλῶς τὸ ἔργον του, ἐάν οἱ προκείμενοι αὐτῷ κινδύνοι κάμνουσιν αὐτὸν ὥστε νὰ παρεκλίνῃ ἐν πάσῃ στιγμῇ τῆς γραμμῆς ήν διαγράφει· ὁ προορισμὸς διῆτον ἐπιτηδεύματός του καὶ νὰ ὑποχωρῇ πρὸ τοῦ φάσματος τοῦ κινδύνου, πρὶν ή φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τοῦ σκοποῦ του. "Ο μὴ δυνάμενος ν' ἀντιμετωπίζει τοὺς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός του κινδύνους, ή ὁ μὴ γνωρίζων νὰ περιφρονῇ αὐτοὺς, κακῶς ἐπιτελεῖ τὸ ἔργον του· κακῶς διθειν καὶ ὁ τύπος ἐπιτελεῖ τὸ ἴδικόν του, ἐφ' ὅσον τὸν ἔλεγχον τῶν κακῶς κειμένων, μέχρι τῆς ἄρσεως αὐτῶν, δὲν ὥθει μέχρι τοῦ σημείου ἐν ᾧ εὑρηται δι' αὐτὸν κινδύνος μετρός ή μέγας.

⁷Ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ προτάξωμεν τὴν ἀνωτέρω μελέτην ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ τύπου, πξὸν ἡ ἐπιλογθώμεν, διὰ σειρᾶς ἀρθρων, τῆς ἐρεύνης καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν παρ' ἡμῖν ἐγκληματικῶν αἰτέων, ώς δικαιολόγημα τοῦ συστήματος, ὅπερ θέλομεν τηρήσει κατά τὴν διεῖσαγωγὴν τοῦ σοβαροῦ διὰ τὸν τόπον ἐν γένει καὶ διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἰδίᾳ ζητήματος τῆς κοντῆς ασφαλείας.

Ἐργασίαι τοῦ Ἐμπορ. Συλλόγου
Πατρῶν «Ἐρυῖς.»

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἔθδομάδα δὲ ἐνταῦθα
ἔμπορικδς σύλλογος ἐν δυσὶν αὐτοῦ συνεδριάσειν
ἐνησχολήθη ἐπὶ δύο σπουδαιοτάτων ζητημάτων
διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ μετὰ λελογισμένην ἐπ'
αὐτῶν συζήτησιν κατέληξεν εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτινές
διατυποῦνται ἐν τοῖς κάτωθι δημοσιευομέ-
νοις ὑπομνήμασι τοῦ Προεδρείου:

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΟΥ
ΤΠΟΥΤΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

THE TIMES

‘Ο Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «Ἐρμῆς»
Πάτραι 4 Σεπτεμβρίου 1883.

Корис Пροσεδρε !

‘Ο ‘Εμπορ. Σύλλογος Πατρών, οὗτινος περούστα-
μαι, μετ’ ἐνδιαφέροντος ἀναλόγου πρὸς τὴν σπου-
δαιότητα τοῦ παρ’ ἡμῖν ἀρξαμένου λιμενικοῦ ἔρ-
γου παρακολουθεῖ τὴν νέαν φάσιν τοῦ λιμενικοῦ
ζητήματος, εἰς ἣν τοῦτο ἐπ’ ἐσχάτων Ἱερῆθες διὰ
τῆς ἀειώσεως τοῦ ἐργολάβου τοῦ νὰ μετατραπῶ-
σιν οἱ ἀρχικοὶ ὅροι τῆς μεταξὺν αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπὶ²
τοῦ λιμένος Ἐπιτροπείας συμβάσεως, κατὰ τρόπον
ἀλλοιούντα οὐσιωδῶς τὴν θεμελιώδη θάσιν τῶν
ὑπογρεωτών του, τὴν κατ’ ἀποκοπὴν δηλονότι
συντέλεσιν τοῦ ἔοργου.

Ο οποίος, Κύριε Πρόσδετρε, ἀνέκαθεν καὶ πρὸ τῆς ἐπιχειρίσεως τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, ἴσχυρῶς καὶ ἐ-πιμόνως ἀπέκρουσε τὴν κατὰ μονάδα ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ὃπλο μόνον δὲ τὸν δρόν τῇ; κατ' ἀποκο-πὴν ἐκτελέσεως του, ἐνέδωκε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ σημαντικοῦ ἔργου. Τὸ φρόνημα τοῦτο τοῦ τόπου ὁ Ἐμπορ. Σύλλογος διερμήνευσε ἐπανειλεμμένως πρὸς τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνή-σεις αἰτίνες πεισθεῖσαι εἰς τὴν δρῦθρητα τῶν λό-γων οἵτινες ὑπηργόρευον αὐτὸ, οὓς καὶ μακρὸν καὶ περιττὸν εἶναι νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα, ὃπλο τὸν δρόν τῇ; κατ' ἀποκοπὴν ἐκτελέσεως τοῦ ἔρ-γου ἐξέθεντο αὐτὸ εἰς συναγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας καὶ ὅπλο τὸν δρόν τοῦτον ἐξεχώρησαν εἰς τὸν νῦν ἔργολαβον τὴν ἐκτέλεσίν του. Εἰς τὸν τρόπον τοῦτον τὴς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου δὲ τόπος εἶδε τὴν ἀσφαλεστέραν ἔγγυησιν, περὶ ἀπροσκό-πτου καὶ ἀνωδύνου ἀποκτήσεως λιμένος, διότι τὴν κατὰ μονάδα ἐκτέλεσιν ἀπεκρούσαμεν πάντες ὡς λίαν κινδυνώδη, καὶ πολλὴν ἐνέχουσαν τὴν ἀβε-βαιότητα ὡς πρὸς τὴν ἐκτασιν τῆς πρὸς ἐκτέλε-σιν δαπάνης, οἵτις ἔδει νὰ ἥναι ἐκ τῶν προτέρων γγωστὴ καὶ ωρισμένη, ἀνάλογος δὲ πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τῆς πόλεως.

Από τινος ὅμως δὲ ἔργολάδος ἥγειρεν ἀξιώσεις ἐναντίας πρὸς τὰς ὁπτὰς συμφωνίας τῆς συμβάσεως, ἐκ δὲ τῆς μετατροπῆς αὐτῶν ἐξήρτησε τὴν ἑξακολούθησιν τοῦ ἔργου καὶ ἡ μετατροπὴ αὕτη ἀφορᾷ τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τῶν ὑποχρεώσεών του τὴν κατ' ἀποκοπὴν ἐκτέλεσιν τοῦ λιμένος. Δυστυχῶς δὲ προσπάθειαι καταβάλλονται ἥδη ἐνταγμή ἀρχὴν ὑποχρεώσεως εἰς τὰς ἀξιώσεις του, τῆς διὰ πλαγίας ὅδοῦ θά φέρῃ εἰς τὴν κατάλυσιν τῆς συμβάσεως, ὅπερ εἰς σπουδαῖος ἐμβάλλει φόβους τὸ κοινὸν τῆς ἡμετέρας πόλεως περὶ τῆς τύχης τοῦ ἔργου.

Ταῦς φόβους τούτους τοῦ κοινοῦ ἔκρινε καθῆκον ἀναπόφευκτον δὲ Ἐμπορικὸς Σύλλογος νὰ διεβιβάσῃ δι' ἐμοῦ πρὸς Ὑμᾶς, Κ. Πρόεδρε, καὶ νὰ Σᾶς πληροφορήσῃ διτὶ δὲ τόπος ἀποστέργει καὶ ἀποκρούει πᾶσαν μετατροπὴν τῶν ὅρων τῆς Συμβάσεως ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῆς συμφωνίας τῆς κατ' ἀποκοπὴν ἐκτελέσεως, ἐν ᾧ καθορᾶσθαι διαρρούς κινδύνους καὶ ἀποθαρρυντικὴν ἀβεβαιότητα, ἐν τῇ πεποιθήσει διτὶ κατὰ τὴν διαρρούθμισιν τοῦ ζητήματος δὲν θέλετε παρίδει τὸ φρόνημα τοῦτο τοῦ τόπου καὶ τὴν εὐχήν του δύπως οἱ δροὶ τῆς μεταξὺ τοῦ ἑργολάθου καὶ τῆς λιμενικῆς ἐπιτοσῆς συμβάσεως μετίνωσιν ἀμετάτεσπτοι. Διότι

Ἐν αὐτοῖς εὑρίσκει τὰς μόνας ἐγγύησις οὐ μνον τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, ἀλλα καὶ τῆς μὴ ἐπεκτάσεως τῆς καταβληθησομένης διαπάνης πέραν τῶν οἰκουμενικῶν δυνάμεων τι πόλεως.

Εὔπειθέστατος· Πρόεδρος τοῦ Ἑμπορ. Συλλόγου
Πατρῶν «Ἐρμῆς»
Δ. ΣΤΑΜΩΣ.
‘Ο Γραμματεὺς
Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

**ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.**

Eis 'Abryas.

‘Ο Εμπορικός Σύλλογος Πατρών «Ερμῆς»
Έγχρωτη πλάκα της Σ. 5/1-1882

Ἐν Ιατροῖς τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1883.

Κύρια Διοίκητά

Τὸ μέτερον τῆς παύσεως τῶν προεξοφλήσεων ἐμπορικῶν γραμματίων παρὰ τῷ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματι, τῆς Εὐηνίκης Τραπέζης, διπερ ἡ ἀξιότελος αὐτῆς Διοίκησις ἔγνω νὰ λάβῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, τῆς δραστηριωτέρας κινήσεως τοῦ ἐμπορίου, λυπηρὰν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἐμπορικοῦ κοινοῦ τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ αὐστηρῶς κατεκρίθη παρὰ πάντων ἐνταῦθα, διὰ τὸ πάντι ἀδικαιολόγητον αὐτοῦ καὶ διὰ τὰς δυσχερείας ἃς παρεμβάλλει εἰς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν καθ' ὅλου.

‘Ο ‘Εμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «Ερμῆς» οὗτος νος ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προσταμαι, ἀντιπρόσωπος καὶ διερμηνεὺς τοῦ ἐμπορικοῦ φρονήματος τοῦ τόπου, ἐν παντὶ ζητήματι ἀποτομένῳ τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἀξιοπρεπείᾳ τῆς ἀγορᾶς του, δὲν ἐδύνατο νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὸ εἰλογον τοῦ παραπόνου τούτου τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς καὶ ἀνέθετο μοι νὰ διατυπώσω αὐτὸ πρὸς τὴν ἀξιότεμον Διοίκησιν τῆς Εθνικῆς Τραπέζης. Ἐπὶ τῇ ἑλπίδι δτι αὕτη θέλει κατίδει ἐν τῷ ληφθέντι μέτρῳ τῆς παύσεως τῶν προεξοφλήσεων κακὴν ἐκτίμησιν τῆς πίστεως τοῦ ἐμπορικοῦ τούτου κέντρου καὶ δτι ἀδίκως ἔθετο ἔνα ἔτι φραγμὸν εἰς τὴν δραστηρίαν κίνησιν τῶν ἐργασιῶν του, συνεπῶς δὲ δτι θέλει ἄρει ἐκ τοῦ μέσου τὴν ὑπόνοιαν δτι ἡ Εθνικὴ Τράπεζα, ἀντὶ νὰ δίδῃ τὴν ἀνωτέρων ὥθησιν εἰς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν, ἐγείρει εἰς αὐτὴν φραγμοὺς δυσυπερβλήτους.

“Η Εθνική Τράπεζα ένω $\delta\lambda$ λλοτε διέθιστε ένταυθα περὶ τὰ 3 έκατο μερία δραχ. εἰς ἐμπορικὰς προσ-
ξοφλήσεις, δι’ ὧν καὶ εἰς ἔσατην καὶ εἰς τὸ ἐμπό-
ριον ἡμῶν ἐγένετο πρόξενος ωφελεῖας, ἵπ’ ἐσχά-
των περιώρισε τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς 800 περίπου
χιλ. δραχ. ‘Ο περιορισμὸς οὗτος μ’ δύλον δὲι οὐ-
δὲν παρενέβαλε κώλυμα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἡ-
μετέρου ἐμπορίου, πάντοτε ἀποθαίνει γεγονός ἀ-
ιεζήγητον εἰς τοὺς ἐκτὸς ἡμῶν, πῶς δηλοντί ἡ
Εθνικὴ Τράπεζα, τὸ σπουδαιότερὸν πιστωτικὸν
ἴδρυμα, ἐνῷ ἐδύνατο πάντι ἀκινδύνῳ νὰ διαθέτῃ
ένταυθα τὸ πενταπλάσιον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ καὶ
νὰ προσπορισθῇ ἐξ αὐτοῦ βέναια ωφέλη, δισὶ ἵσως
δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς παρ’ ἀλλαῖς ἀγοραῖς,
δείκνυται τόσον φειδωλὴ πρὸς τὴν ἐμπορικὴν ἡ-
μῶν πόλειν κατὰ τὴν παροῦσαν μάλιστα περίστα-
σιν, πρὸς ἀποκλειστικὴν βλάβην τῆς κτηματικῆς
τάξεως’ ἀλλ’ ὅπόταν καὶ τοῦ ἐλαχίστου τούτου
ποσοῦ ἀποκλείεται ἡ ἡμετέρα ἀγορά, καθ’ ἣν ἐ-
ποχὴν ἔχει ἀνάγκην τῶν κεφαλαίων, ἵνα ἀνταπο-
κριθῇ εἰς τὰς πολλαπλᾶς αὐτῆς ὑποχρεώσεις καὶ
ἵνα ἐπιράσῃ τὴν πίστιν της, καὶ τοῦτο ἀνευ λό-
γου ἀποχρώντος, δικαιαιοῦται νὰ πιστεύῃ δὲι πρὸς
οὐδὲν εἶναι ἀπέναντι τῆς Τραπέζης ἡ ἐμπορικὴ
βενεῖα τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ δὲι αὕτη θυσιάζεται
ἀπόνως εἰς δευτερεύοντα συμφέροντα καὶ τὴν ἐ-
πιτυχίαν τῶν ὑπολογισμῶν τῶν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ
κερδοσκόπων, ἐν τῇ εὐθέτῳ δι’ αὐτοὺς ταύτη
στιγμῇ.

'Η ἀπρόσιπτος παῦσις τῶν προεξοφλήσεων, τοι-
αύτην τινὰ ἐνεποίησε παρ' ἡμῖν ἐντύπωσιν.

Τὴν τὴν γροφορίαν ταύτην ἔκρινε καθῆκον του δ'
Ἐμπορεικὸς Σύλλογος «Ερμής» νὰ διαβιβάσῃ δὶ^ν
ἔμοι πρὸς τὴν ἀξιότιμον διοικητινὴν τῆς Εθν. Τρα-
πέζης, ἐν τῇ πεποιθήσει δτι αὐτῇ, ἐκτιμῶσα τὸ
εὔλογον τοῦτο παράπονον τῆς ήμετέρας ἀγορᾶς,
θέλει σπεύσει ν' ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου μέτρον ὅπερ ἀ-
ποβαίνει ἐπιζήμιον καὶ πρὸς τὸ πιστωτικὸν Ἰδρυματ
ὅπερ ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύει καὶ πρὸς τὴν ἐμπο-
ρικὴν ἡμῶν πόλιν, ἥτις διὰ τὴν ἀκραν πίστιν μεθ'
ῆς πάντοτε ἀντεπεκρίθη εἰς τὰς πρὸς τὰς Τραπέ-
ζας σχέσεις της, δικαιοῦται πλειοτέρας εὐνοίας καὶ
δικαιοτέρας ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους αὐτῶν.

Σᾶς παρακαλῶ, κύριε Διοικητά, νὰ δεχθῆτε τὴν

**Διαβεβαίωσιν τῆς ἀκρας πρὸς Γυμᾶς ὑπόληψέως μου.
Ο Πρόεδρος τοῦ ἐμπορ. συλλόγου Πατρῶν ε Ερμῆς***

‘Ο γραμματεὺς
Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΓΔΟΣ.

Περὶ τοῦ πρώτου τῶν ζητημάτων, τοῦ λειμενικοῦ, δὲ ἡμέτερος Ἐμπορικὸς Σύλλογος διετύπωσε πολλοστὴν ἥδη φορὰν τὴν γνώμην ὃν πάντας εἶχε περὶ τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος, ὃν καὶ ἡ μεγαλειτέρα μερὶς τοῦ τόπου παραδέχεται ὡς ὅρθην ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲ τούτου ἐρρέθησαν καὶ ἔγραφησαν μέχρι τοῦδε ἴκανα, ὡς τε ἐν γε τῷ παρόντι οὐδὲν ἔχει τις νέον γὰ εἰπῆ περὶ αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ δευτέρου ὅμως ζήτηματος ὅπερ ἀπο-
σχόλησε τὸν Ἐμπορικὸν Σύλλογον καὶ τὸ ὄποιον
ἔφερεν εἰς μέσον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ ἀξιόμεμ-
πτος πρὸς τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον συμπεριφορὰ, δι-
νάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν τὰς ἰδέας τοῦ σωμα-
τείου, ὅπερ βεβαίως ὡς Σύλλογος σοβαρὸς πρὸ^τ
πεντὸς ὀφελῶν νὰ κηδεμονεύῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν
τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας, δημιւλεῖ,
ὅτεν τῷ ἦτο ἐπιτετραμένον ν' ἀποκαλύψῃ πᾶσαν
αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ἐν τῷ ἑγγράφῳ τοῦ Προεδρείου
του καὶ νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀκέ-
ραιον τὸ περὶ αὐτῆς φρόνημα τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορι-
κοῦ κοινοῦ. Νὰ πράξῃ ὅμως τοῦτο δὲν κωλύεται
ἡ δημασιογραφία, θήθελε μάλιστα παραλείψει οὐ-
σιώδεις αὐτῆς καθηκον, εἴ ποτε παρέλειπε νὰ εἴπῃ
ὅσα πρέπει νὰ ῥηθῶσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὰς εὐνοούσιμένας αὐτῆς ἀγοράς, ώς ἔχει εὐνοούσιμενα πρόσωπα, γνωρίζομεν δημοκρατίας διτε τὴν ἡμετέραν ἀγοράν ὑπεστήριξε πάντοτε ὡς ὑπεστήριξε τὸ σχοινὶ τῆς κρεμασμένορ, διὰ νὰ τὸν στραγγαλίσῃ. Οὐδέποτε ἡννόνεσε νὰ συντατίσῃ τὸ ἔαυτῆς ουκέφερον μὲ τὸ τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν καὶ ἐν οὐδὲμιᾳ κρισίμῳ στιγμῇ ἐδείχθη πρὸς αὐτὴν ἄλλο τι ἢ μὴ ὁ κακὸς δαἰρων της. Δὲν γνωρίζομεν ποια γενικωτέρα ἴδεα διήκει διὰ τοῦ συστήματος ὃπερ διέπει τὰς ἐργασίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀλλ δημοκρατίας διείπει τὰς ἐργασίας τοῦ πιστωτικοῦ τούτου ἰδρύματος, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν διτε σύστημα ἔχει τὸ τοῦ Σεβλώκ τοῦ εἰδικόφρου τῆς Βενετίας.» Πανταχοῦ αἱ τράπεζαι ἔκειναι αἴτινες περιβλήθησαν μὲ προνομίας πολυτικούς, ὑπὲρ ὅν ἐθυσιά-

Θησαν σημαντικά έθινικά συμφέροντα, ἵνα ἀποδώσιν έθινικά ίδρυματα, οὐδέποτε τὴν προσωνυμίκην ταύτην κατεβίβασαν εἰς τὸ ταπεινὸν ἔδαφος τῆς μικροπονήρου κερδοσκοπίας καὶ οὐδέποτε έθεωρόσαν τὸ κοινωνικὸν συμφέρον κεχωρισμένον τοῦ ίδιου αὐτῶν συμφέροντος· οὐδὲ ίδρυνται ἐν μέσῳ τῶν ἀγορῶν δῶς τόσα ἀπαίσια ἱκριώματα πλασμένα ἐκ τοῦ αἵματος καὶ τῆς σαρκὸς τῆς κοινωνίας. Διὸ τράπεζαι αὗται ποδηγετοῦσι μετὰ μητρικῆς στοργῆς τὰς ἀγορὰς· ὑποδεικνύουσιν, αὐταῖς διὰ τῶν ἥρασιν τῶν, τὰς εὐθέτους διὰ τὸ ἐμπόριον ὥρας, καὶ δι' ᾧν κέκτηται μέσων ἀναστέλλουσιν τὸ κερδοσκοπικὸν πνεῦμα ἐν τῇ ἑδῷ τῶν παρακεκινδυνευμένων ἐπιχειρήσεων. Ἐν ταῖς κρισίμοις στιγμαῖς τῶν ἀγορῶν καὶ ἀκόμη μερονωμένων ἐμπορικῶν οἰκιῶν, αἱ τράπεζαι προσέρχονται αὐθόρυμπτοι ἄρωγαι τῶν κινδυνεύοντων καὶ οὐχὶ ἀπαξέσσωσαν διὰ τῆς γενναιοτήτος καὶ τῆς μεγαλοφύτευτος τῶν τὴν τιμὴν εἴτε ἀγορῶν συλλήθησην, εἴτε ἐμπορικῶν οἰκων ἴδια. Τὴν αὔστηρότητα καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῶν καταστατικῶν αὐτῶν θεσμῶν, δὲν τηροῦσιν ἀκαμπτον πρὸ παντὸς ἀνέμου, ἀλλὰ συστέλλουσιν ὅπόταν τὸ ἐπιπενέον πνεῦμα δὲν εἶναι εὔνουν πρὸς τὴν ἀτομικὴν δραστηριότητα καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν δυσπραγῶν δὲν ἀποθαίνουσι πρόσθετος μάστιξ εἰς τὰς καταπεπονημένας κοινωνίας. Εἰσιν ἐν ἀλλαῖς λέξεσιν ἀληθῆς πρόνοια τῶν ἀγορῶν, παράγοντες ἰσχυροὺς τῆς εὐπραγίας τῶν καὶ ἔγκυρως σιωτηρίας τῶν χειμαζομένων ἐν τῷ ἐμπορικῷ κλύδονι.

Καὶ ἡμεῖς ἐπροικίσαμεν τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν

Είναι έντιγχυσις τού ἐμπορίου ἵσως ή παύσις τῶν προξενοφόλησεων, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἐμπόριον ὡς ἔκ τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς ἑζαγωγῆς τῆς σταφίδος κινεῖται παρ' οἷς δραστηριώτερον καὶ ἔχει ἀνάγκην δῆλης τῆς πιστεώς του καὶ τοῦτο ἵνα μόνον καὶ μόνον λείψωσι τα μέσα εἰς τὴν ἐμπορίαν ἐν τῷ εὐθέτῳ ταύτῃ ὥρᾳ, καὶ περιέλθῃ τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν ἐμπορευομένων εἰς στενοχωρίαν καὶ συνεπῶς ἐπέλθῃ ἡ ἕκπτωσις τῆς τιμῆς τοῦ ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἵνα μηδὲν θῆται ταλαιπωρος κτηματίας νὰ ἴσοφαρίζῃ ἐν μέρει καὶ ἐφ' ἄποιξι, διὰ τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος του, τὴν ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας καθημερινὴν ζημίαν· Τοιαύτη, ὡς εἰπεῖν, ἔξι ἐνέδρας ἐπιβούλη τοῦ ἐμπορίου, εἰναι ἀξία τοῦ ἰδρύματος τούτου ὅπερ ή Πλληνική μωρία ἑζακολουθεῖ νὰ δονομάζῃ ἀκόμη ἐμπικόν·

Εἰναι ἐνίσχυσις τοῦ ἐμπορίου ἵστως ἡ σπάνις τῶν μικρῶν τραπεζογραμματίων, ἥδη ὄπόταν αἱ μικραὶ καὶ αἱ μεγάλαι συναλλαγαὶ προσλαμβάνουσι ζωηροτέραν κίνησιν, ἐξ ἣς τὸ ἐμπόριον περιέρχεται εἰς ἀπόγνωσιν, οἱ δὲ πτωχοὶ ἐργάται ὑφίστανται τὴν ζημιάν μιᾶς δραχμῆς διὰ τὴν ἐναλλαγὴν ἐνὸς εἰκοσιπενταφράγκου τραπεζογραμματίου ἀντὶ ἀλλων τοιούτων μικροτέρων; Τί νὰ εἴπῃ τις περὶ τῆς ρυπαρότητος τῶν μικρῶν γραμματίων της, ἢτις ἔξεικοντεί τὴν ρυπαρότητα τοῦ συστήματός της; Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις περὶ τοῦ κοτσαντίσματος τῆς τιμῆς τῶν τραπεζογραμματίων της, ὅπόταν ταῦτα τύχωσι νὰ φέρωσι κοτσαντίσμενην τὴν εἰκόνα τοῦ Γεωργίου Σταύρου; Λείπεις ἔνα μπουκοῦνι ἀπὸ τὸ

πεντάδραχμον γραμμάτιον, ὅπερ δὲν ἀνενέωθη ποτὲ καὶ περιέρχεται ῥυπαρὸν καὶ ἐμβαλωμένον ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ἔξαφανισθῇ τελείως ἀποσυντιθέμενον, καὶ πρέπει ὁ κομιστής νὰ χάσῃ ἐκ τῆς ἀξίας του μίαν δραχ. καὶ εἰκοσιπέντε ἑκατοστὰ, κατὰ τὴν ἑκτίμησιν τοῦ Ἑθνικοῦ ἴδρυματος, τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζης τῆς Ἐλλάδος ἀν λείπη μεγαλείτερον, θὰ χάσῃ πλειότερον τοῦτο εἶναι τὸ ἄκρον ἀωτὸν τῆς Ἑθνικῆς ἀξιοπρεπείας, θὺν ἀντιπροσωπεύει ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἐν τῇ οἰκονομίᾳ καὶ σφαιρᾳ.

Ἡ ἀγορὰ τῶν Πατρῶν δὲν δύναται ἀπέναντι τοιαύτης συμπεριφορᾶς νῦν ἀναγνωρίσῃ ἐν τῇ Τραπέζῃ Ἐθνικὸν ἕδρυμα, βερέως δὲ φέρει καὶ τὴν ὑδρίην ἣν προσῆψεν αὐτῇ τὸ Πιστωτικὸν τοῦτο κατάστημα, διὰ τῆς παύσεως τῶν προεξόφλησεων, ἥτις μαρτυρεῖ δισποιεῖταιν ἥτις κατ' οὐδένα τρόπον δύναται νὰ δικαιολογηθῇ. Περὶ τούτου δὲ κατέπερ τοῦ συστήματος τῶν ἀλλων παρ' ἡμῖν πιστωτικῶν καταστημάτων κατ' ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς καὶ περὶ τῆς πίστεως τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς, εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Συνεπέλα τῶν γενομένων ἐσχάτης μεταβολῶν εἰς τὸ προσωπικόν τῆς Μέστης Ἐκπαιδεύσεως ἐτοποθετήθησαν ἐνταῦθα οἱ ἔχοι: 'Ο κ. Δημήτριος Ζαλούχος καθηγητὴς τῶν Φυσικομαθηματικῶν εἰς Βον Γυμνάσιον. 'Ο κ. Ζαλούχος ἐκπαιδεύεις ἐνταῦθα τὴν γυμνασιακὴν παιδεύσιν, ἐπὶ τετραετίαν δὲ φοιτήσας εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐγκρατής γενόμενος τῆς Φιλολογίας, ἐπεδόθη εἰς τὸν Φυσικομαθηματικὸν κλάδον, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν. 'Ο κ. Ζαλούχος εἶναι γνωστὸς καὶ ὡς συγγραφέας καὶ μεταφραστής, φιλοπονήσας ἐγχειρίδιον Φυσικῆς, ἐν χρήσει εἰς πολλὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτηρίων, μεταφράσας τὴν Ζαΐραν τοῦ Βολταρού, καὶ πολλὰς συντάξας ἐπιστημονικάς διατριβάς, τὰς δύοπλας μετ' ἑπαίνων κατεχώρισε τὸ σπουδαιότερον τῶν παρ' ἡμῖν Περιυδικῶν διαρνασσός. Εἶναι δὲ γνωστὸς δ. κ. Ζαλούχος καὶ εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν κύκλον. Ἐντεῦθεν διήνεγκεν διευθύνων τὰ τῆς Παιδείας, ἥματι ἐλθὼν εἰς τὸ 'Υπουργεῖον, ἐκάλεσεν αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ καὶ ἐκράτησεν ὡς διδαστέρον αὐτοῦ γραμματέα μέγυρις ἀποπερατώσεως τῶν διδασκαλικῶν μεταβολῶν, μεθ' ἧς ἐτοποθέτησε τούτον ἐνταῦθα. "Ετερος νέηλυς εἶναι δ. κ. Πασαπόρτης. Οὗτος ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Αον Γυμνάσιον ὡς καθηγητὴς τῶν Ἱερῶν Μαθημάτων. 'Ο κ. Πασαπόρτης τρόφιμος καὶ οὗτος τοῦ Γυμνασίου Πατρῶν συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς αὐτοῦ ἐν τῇ 'Ριζαρείῳ Σχολῇ, ἐκεῖθεν δὲ μετέβη εἰς τὴν Θεολογικὴν τοῦ Πανεπιστημίου Σχολὴν, καὶ ἐκ τῆς Ἑλλάδος μετέβη εἰς Γερμανίαν ὅπου ἐπὶ τετραετίαν ὅλην συνετέλεσε τὰς Θεολογικάς του σπουδάς. 'Ο κ. Πασαπόρτης δὲν φέρει ἔνδυμα ιερὸν, ἀλλὰ λαϊκὸν, μετετέθη δ' ἐνταῦθα ἐκ Τρικάλων τῆς Θεσσαλίας· ἡ δὲ πατρίς αὐτοῦ εἶναι ἡ Ναύπακτος. "Ετερος νέηλυς εἶναι δ. κ. Δελένδας, ὅστις ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Βον Γυμνάσιον, καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης· δ. κ. Δελένδας ἔλκων τὴν πατρίδα ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἴγαλου πελάγους φυμάμενος διαλέται ὡς εἰς τῶν μάλιστα ἐγκρατῶν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, καὶ γενόμενος γνωστὸς ἐνταῦθα παρὰ ταῖς γαλλικαῖς οἰκογενείαις, ὅτε ἦν ὡς καθηγητὴς τῆς ναυτικῆς σχολῆς, ἔτυχε τῆς πλήρους αὐτῶν ἐπιδοκιμασίας ἐπὶ ἀκριβεῖα προφορᾶς καὶ τελειότητης γνώσεων τῆς γαλλικῆς γλώσσης. "Ετερος καὶ οὗτος νέηλυς εἶναι δ. κ. Πέτρος Πορφυρόπουλος, διορισθεὶς Σχολάρχης τοῦ Γ'. ἐνταῦθα Σχολαρχείου. 'Ο κ. Πορφυρόπουλος ἀνήκει εἰς οἰκογένειαν γνωστὴν ἡμῖν, ὡς διατελέσασαν φυτώριον διδασκάλων. Εἶναι ἀδελφὸς τοῦ πρωτόμων μεταστάντος ἀφ' ἡμῶν, διαπρεποῦς δὲ ἐν τοῖς γράμμασι μακαρίτου Κωνσταντίνου, πλησίον τοῦ ὅποιου καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ ἐκπαιδεύθεις ὁ Πέτρος, ἀπέξῃ εἰς τῶν εὐδοκίμων Ἐλληνοδιδασκά-

λων, διδάσκων ἄχρι τοῦδε ἐν Ἀθήναις, ἀς ἑκου-
σίως ἐγκατέλειπε, θελήσας νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ ἐν
Πλάτραις, ὅπου ὑπῆρξεν ἡ πόρωτη τῆς οἰκογενείας
του ἑστία. Τὰ τέσσαρα ἀνωτέρω πρόσωπα εἶναι
τὰ παρ' ἡμῖν ἄγνωστα, τὰ όποια κατὰ καθηκον
γνωρίζομεν διὰ τῶν γραμμῶν τούτων τοῖς ἡμετέ-
ροις συμπολίταις· τὰ δὲ λειπά γνωστὰ ὅντα δὲν
ἐπιβάλλουσι τὴν ἀνάγκην τῆς γνωσιώς των.

—Κατὰ τὴν ἑδομάδα ταῦτην ἐπανειλημμέναις Βροχαὶ ἔπεσσαν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἡμῶν, αἵτινες παρέβλαψαν οὐσιωδῶς τὸν πρός ἀποκήρυξιν ἐκτεθειμένον. Μὴν σταφιδοκαρπὸν, διστις ὑπολογίζεται εἰς πολλὰ ἐκατομμύρια. Δυστυχῶς ὁ καιρός μετὰ τὰς τελευταίας Βροχάς ἐτράπη ἐπὶ τὸ χειμερινώτερον καὶ ἡ ψυχρὰ αὔτου κατάστασις ἀπελπίζει τοὺς σταφιδοκτήμονας περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀποξηράνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωγίων εύρισκομένου καρποῦ καὶ τοῦ ἔτι ἡρτημένου ἐπὶ τῶν κλημάτων διότι καὶ τοιούτος ὑπάρχει ἀκέμη ἐν ποσότητι.

— Τὴν πρωῖταν τῆς παρελθούσης Περισκευῆς ἄμαξα ἀπὸ ῥήτηρος διατρέχουσα τὴν ἕδον «ἄγιον Ανδρέου», ἀνέτρεψε δυστυχῆ γέροντα Κώνσταντονομα καὶ τοῦ κατέθραυσεν οἰκτρῶς τὸ σκέλος. ‘Ο ἀτυχῆς γέρων ἔμεινεν ἐπὶ τῆς ἕδου σχεδὸν ἀναίσθητος, μετηνέχθη δὲ ἐπὶ φορτηγοῦ κάρρου ὑπὸ τῶν παρατυχόντων φίλανθρωπων εἰς τὴν οἰκογένειάν του, παρὰ τὸ νομαρχιακὸν κατάστημα, ἵνα τὸν ὑπερέχθη δλοφυρομένη. Οὕτε δὲ ἡ ἄμαξη λάτης κατεδιώχθη, οὐδὲ εὑρέθη ἐκεὶ κλητήρι τις ἵνα μεταφέρῃ ἀνθρωπίνως τὸν παθόντα εἰς τὴν οἰκίαν του, οὐδὲ ἀστυνομικόν τινα ιατρὸν ἔδομεν νὰ σπεύσῃ, ἀμφιβάλλομεν δὲ ἐάν ή θαυμαστή μας ἀστυνομία ἔλαβε καν γνῶσιν τοῦ γεγονότος τούτου’ ἐάν ἔπαιθε τοιούτον τι, παρακαλεῖται νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ γραφεῖον μας νὰ τὴν πληροφορήσωμεν καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσωμεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Θύματός της.

— Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, κάρον φορτηγὸν ἐδηγούμενον ὑπὸ παιδές, κατεπλάκωσεν οἰκτρῶς τὴν σεβαστὴν δέσποιναν Θεοδώρων Αθ. Παπαδόπουλον, μητέρα τῶν ἀξιοτίμων ἡμῶν συμπολιτῶν κ.κ. Μιχαὴλ Παπαδόπουλου διειηγόρου καὶ Εὐσταθίου Παπαδόπουλου ἐμπόρου, ἃς εἰς ἔξπεινεισεν αὐθῷρει καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς ἀξιοδακρύτου καταστροφῆς. 'Ἡ ἀτυχής γυνὴ ἔκηγετο τῆς κατὰ τὴν δόδον αὐγίου Ανδρέους οἰκίας της, καὶ μετέβαινεν εἰς τὴν ἀπέναντι οἰκίαν, διόταν εἰς τὸ κέντρον τῆς ὁδοῦ ἀνετράπη βιάλως ὑπὸ τοῦ τρέχοντος κάρρου, οὗτινος οἱ τροχοὶ διελθόντες διὰ μέσου τοῦ στήθους διέρρηξαν τὰ ἐσωτερικὰ ἀγγεῖα καὶ ἐπήνεγκον αὐθῷρει τὸν θάνατον. Τὸ ἀτύχημα τοῦτο κατέθλιψε βαθύτατα τεὺς οἵους καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ Θύματος, τὸ δὲ ἄλλος αὐτῶν ἐπὶ τῇ στερήσει πολιτίμου μητρὸς καὶ τὴν πικρίαν τῶν ἐπὶ τῷ ἀξιοδακρύτῳ θανάτῳ της, συμμερίζονται εἴλικρινῶς οἱ φίλοι τῆς καλλίστης οἰκογενείας καὶ οἱ γνωρίσαντες τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀγαθότητας τῆς ἀξιοσεβάστου γυναικός. 'Τηπῆρξε γυνὴ ἐκ τῶν ἀρχαίκων ἔκεινων αἰτινες διὰ τῆς χρονοτέτητος των, τὰς χριστιανικὰς ἀρετὰς καὶ τῆς ὑπερτάτης ἀφοσιώσεως ἐγένοντο ἀξιομένη παραδείγματα ἀμέριπτου βίου καὶ ματέρες τέκνων γρηστῶν καὶ ἐντίμων. Δὲν εἶναι τοῦτο τὸ πρῶτον θύμα τῆς παρ' ἡμῖν ἀγριότητος τῶν καρραγγώγων, οὐδὲ περώτην ἥδη φοράν ἀναγράφουμεν τοιαῦτα ἀξιοθήνητα συμβέντα. Οἱ ἀμαζηλάται ἀγρίεψαν παρ' ἡμῖν, καθ' ὅλην τὴν σχμασίαν τῆς λέξεως καὶ ἀλλοιομονον εἰς τὸν ὄντινα ἔχει τὴν κακὴν τύχην νὰ εὑρεθῇ πρὸ τῆς ἔξαλου ὅρμης των. Δεκατῆ παιδία ὁδηγοῦσιν ἵππους ἀκρατήτους, ἔζευγμένους δὲ εἰς ἀμάξις αἰσχυλίστης κατασκευῆς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πρὸ τῶν ὄμμάτων τῆς ἀστυνομίας ἀματοδρομοῦσι μέθυσοι καὶ μαινόμενοι, οὐδεὶς δὲ δύναται ἐξ ὅλων ἡμῶν νὰ ἴναι βέβαιος ἀν ἔξερχόμενος τὴν πρωΐαν ἐν τῆς οἰκίας του, θὰ ἐπανέλθῃ σῶσος η θά τὸν μεταφέρωσι συντετριψμένον. Μεθ' ἔκαστον θυστύχημα παρομοίας φύσεως, ἀτινα ὡς γνωρίζουσιν οἱ ἡμέτεροι συμπολίται συχνὰ ἐπαναλαμβάνουνται, ἐπέρχεται καὶ τὸ κωμικὸν μέρος διπερ παιζει ἐπιγαρίτως ἡ ἀστυνομία μας; οἱ καροα-

γωγεῖς ἔξαναγκάζονται νὰ σύρωσιν ἐκ τοῦ χαλι-
νοῦ τοὺς ἕππους τῶν καὶ τοῦτο διαρκεῖ δύο ἡ τρεῖς
ἡμέρας, διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ δι' ἵσον καιρὸν μετὰ
νέον ἀλλο δυστύχημα καὶ οὕτω καθ' ἔξης, οὐα δι-
αιωνίζηται ἡ μαρία ἡ διοικητική. Αὔτὴν τὴν κω-
μῳδίαν παιᾶσι κατ' αὐτὰς ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία·
γειροκροτήσατέ την.

— Εἰς τὰ ἄλλα ἐνταῦθα ἀξιόλογα ἴδιωτικὰ λύκεια,
φέτος προστίθεται καὶ νέον ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ
πρώην Γυμνασιάρχου κ. Δ. Παπανικολάου καὶ τὴν
προσωνυμίαν **ΑΧΑΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ**, **»** διπερ ὑπὲ
τὸν ἀξιότιμον Διευθυντὴν, δότις φέρει τὰ ἔφοδια
καλλίστης πείρας καὶ εὐρείας μαθήσεως, θέλει
βεβαίως ἀποθῆ ὡρελιμώτατον παρ' ἡμῖν ἕδρυμα.
— Περὶ τοῦ κ. Μ. Καρδώνη μουσικοδιδασκά-
λου ἐνιαύθα ἀναληθῶς διεδόθη ὅτι ἔνεκα τῆς πα-
σχύτης ὑγείας του ἐπαυσε νὰ ἔξασκῃ τὸ ἐπάγ-
γελμά του, διότι δὲ ἀξιος οὗτος κλειδοκυμβαλι-
στῆς, μόνον πρὸς καιρὸν διέκοψε τὰς παραδόσεις
του, ηδη δὲ ἀναρρώσας ἔξακολουθεὶ αὐτὰς μετὰ
τῆς αὐτῆς πάντοτε ἐπιμελείας καὶ τάξεως.

— 'Ο πρὸ καιροῦ φυγοδικῶν ἐντὸς τῆς πόλεως ἡμῶν Νικολ. Παππᾶς, διωκόμενος ἐπὶ διαφόροις ἔγκλημασι καὶ τῷ φόνῳ χωροφύλακος τινὸς, συνελήφθη ἐνταῦθα τῇ συμπράξει δλων τῶν ἀρχῶν καὶ καθίστηκε. Μετὰ πολλῆς λύπης ἐμάθομεν ὅτι ἄμμα τῇ συλλήψει του ὁ Θρασὺς οὗτος ἔγκληματίας ἔσχε θερμὴν τὴν προστασίαν τινῶν ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων, οἵτινες ἔσπευσαν ἀμέσως ἀσθμαίνοντες εἰς τὴν χωροφύλακὴν ἔνθα ἐκρατεῖτο, διὰ νὰ τὸν παραμυθίσωσιν ἢ τὸν ἐνισχύσωσι, τῇ συνοδίᾳ δ' ἐνὸς τούτων καὶ ἐφ' ἀμάχης μετηκέθη εἰς τὰς ἐνταῦθα ἔξεταστικὰς φυλακὰς τῆς ἀκροπόλεως. Ἡ τοιάντη συμπεριφορὴ τῶν ἡμετέρων πολιτευτῶν πρὸς τὸ ἔγκλημα ἐμποιεῖ βέβαιγμάν, ἡθέλαμεν δ' εὐχηθεῖ πλειότερον σεβασμὸν πρὸς τὴν κοινὴν συνείδησιν ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων οἵτινες ἀξιοῦσι νὰ μᾶς ἀντιπροσωπεύσωσι καὶ ν' ἀνέλθωσιν εἰς τὰ ὕπατα τῆς πολιτείας ἀξιώματα. Γνωρίζομεν βεβαίως ὅτι οἱ παρ' ἡμῖν πολιτευταὶ τὴν πολιτικὴν αὔτῶν ἐπιρροὴν ἐνισχύουσι καὶ διὰ τῶν ἔγκληματῶν, γνωρίζομεν δύμας ἐξ ἵσου ὅτι ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τοιαύτης ἐπιρροῆς οὐδὲν δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἀγαθὸν διὰ τὴν πολιτείαν καὶ ὅτι πονηρὸν εἶναι οἱ καιροὶ καθ' οὓς τὸ ἔγκλημα τυγχάνει πανηγυρικῆς προστασίας ἐκ μέρους ἐκείνων οἵτινες πρώτιστον ἔχουσι καθῆκον νὰ ἐνισχύσωσι τὴν ἔννομον τάξιν.

— Δέν δύναται δυστυχώς νὰ παρέλθῃ ἐνταῦθα ἔθδομάς χωρὶς νὰ σημειωθῇ διὰ μιᾶς ή δύο ἀνθρωποκτονιῶν καὶ τινων τραυματισμῶν, εἰς ἐπίμετρον τῆς ἀγριότητος ηγετούς ἐπικατεῖ παρ' ἡμῖν. Τὸ παρελθόν Σάββατον ὁ Δημ. Ηπαπανικολάου, υἱὸς ἱερέως, ἀπέκτεινε διὰ μαχαίρας καρραγωγέα τινὰ, ὃς λέγεται, δι' αἰτίαν μυδαμινήν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν τῷ ἄνω πόλεις οἰνοπωλητὴς τις ὀλίγους δεῖν ἐφόνευε διὰ πιστολίου τὸν γυναικάδελφόν του ἐν μέσῃ ἀγορᾶς· εὕτυχῶς μόνον ἡ πυρίτης τοῦ πιστολίου κατέκαυσε τὸ πρόσωπον τοῦ παθόντος. Πρόδοτὸς ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας δύο καρραγωγεῖς ἐξεσαντες πρὸς ἀλλήλους περὶ πρωτοπαρείας κατὰ τὴν ὁδὸν Καλαθρύτων ἔσυρον ἀμέσως ὁ μὲν μάχαιραν ὁ δὲ πιστόλιον, ὅπερ καὶ ἑξεκόντασεν ἀνεύ ἀποτελέσματος κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του· αἱ σφαῖραι ἐντούτοις διηλθοῦν ὑπεράνω διερχομένης κατὰ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀμάξης καὶ ὀλίγους δεῖν ἐτραυμάτιζε ἡ ἐφόνευε κανὲν ἀπὸ τὰ παιδία ἀπειστρέφερεν εἰς τὴν ἔσοχήν. Ἀνακοινοῦνται ἡμῖν καὶ πλεῖσται δοσι ἀλλας συγκρούσεις λαβούσσαι χώραν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας αἰτίνες ἔσχον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον θλιβερά ἀποτελέσματα, περὶ ὧν ὅμως ἀδεβαίας; δὲν ἔχομεν πληροφορίας. Παρακαλοῦμεν τὴν ἡμετέραν ἀστυνομίαν, ἀφοῦ δὲν δύναται νὰ κάμη τίποτε ἐπὶ τοῦ παρόντος, νὰ ἐκδίδῃ τακτικῶς ἔθδομαδιαίον δελτίον τῆς ἐξ ἐγκλημάτων θυητότητος, γάριν τῆς στατιστικῆς καὶ ἵνα τούλαχιστον γνωρίζωμεν πόσοι καθ' ἕκαστην πρέπει νὰ προσφερόωμεθα θύματα εἰς τὴν ἀβέλτηρίαν της. Θλιβερά κατάστασις τῆς ὅμησαίς ἀποτ

λείας, θιλιθερωτέρα δὲ ἡ τυφλότης τῶν τοπικῶν ἀρχῶν αἰτίες εἰς τὰ αἴματηρά ταῦτα γεγονότα, ἐκτελυσσόμενα πρὸ πολλοῦ ἐνταῦθα ἐν ἀδικοπάτῃ σειρᾷ, δὲν βλέπουσιν ὅχι μόνον χαλαρότητα τῶν νόμων, ἀλλὰ κοινωνικὴν ἀποσύνθεσιν τελείαν, παρασκευάζουσαν μεγάλα δεινὰ εἰς τὴν φιλήσυχον τάξιν τῶν πολετῶν. Ἐπρεπε πρὸ πολλοῦ βαθύτατα νὰ συγκινήσῃ τὰς τοπικὰς ἀρχὰς τοιαύτης κατάστασις καὶ πρὸς ἄρσιν αὐτῆς οὐ μόνον νὰ θέσωσιν εἰς ἔνεργειαν ὅλα τὰ μέσα ἄτινα ἐκ τῶν νόμων ἔχουσιν, μετ' ἄκρας αὐστηρότητος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διαβέβασων ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῆς ἐγκληματικῆς τάσεως εἰς ἣν ἐτράπη ὁ τόπος ἐπ' ἐσχάτων καὶ ζητήσωσι πρὸς περιστολήν της ἔκτακτα καὶ ἀποτελεσματικὰ μέτρα, μέσα δὲ ἵκανα εἰς ἐφαρμογήν των. Ἐὰν δὲ δὲν αἰσθάνθηται εἰς ἑαυτοὺς ἀρκοῦσαν ἵκανότητα καὶ ἴσχυν ὅπως ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐκρύθμου καταστάσεως, καλὸν εἶναι νὰ μᾶς ἀθελέσουν τὴν γωνιά, διότι τι τὰς θέλομεν ἐν δσφ δὲν δύνανται νὰ ἔχασφαλίσωσιν εἰς τὸ ἄτομον, ὅχι τὴν εὐζώσαν, τὰς κοινωνικὰς ἀπολαύσεις, τὴν ἴδιωτηκήν δραστηριότητα, τὴν περιουσίαν, ἀλλ' αὐτὴν τὴν ζωὴν ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ, εἰς τὰς ἀγορᾶς τῆς πόλεως καὶ τοὺς περιπάτους αὐτῆς. Ήδω συντριβόμεθα ἀνηλεῶς ὑπὸ τῶν ἀμάκηῶν καὶ κάρρων, ἐκεῖ τραυματίζόμεθα ἢ φονεύμεθα ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τῶν εἰς τὰς ὁδούς διαπληκτιζομένων, στήμερον δηλητηριαζόμεθα ὑπὸ ἀχρείων τροφίμων, αὔριον θά πάθομεν χείρωνα καὶ ἐπειτα νὰ πληρόνωμεν φόρους, νὰ μισθοτοῦμεν ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ὑπαλλήλους, νὰ συντριψωμεν πολυδάπανον κόπωνον, νὰ μοιάσουμεν τέλος ὅτι ήμεθα τόπος συντεταγμένος κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς, εἶναι ἡ ἐσχάτη δουλεία καὶ ἡ ἀναιδεστέρα εἰρωνεία, ἀς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνεχθῶμεν, ἐπὶ πλάνουν χωρὶς νὰ ἐκληρθῶμεν ἡλιθιοί, ἀξιοιδέτεροι. Απαιτούμεν, ἐν δύναμιτης ἀγαθῆς μερίδος τοῦ τόπου, ἐκ μέρους τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἀπασῶν πλειοτέραν συνειδῆσιν τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως; εἰς ἣν περιττήθην ὁ τόπος διὰ τῆς ἀποθρασύνσεως τῶν ἐγκληματιῶν καὶ τῶν περιφρονηῶν τῶν νόμων καὶ πλειοτέραν συναίσθησιν τῶν καθηκόντων ἀ ἐπιβάλλει αὐταῖς ἡ κρισιμότης τῆς θέσεως εἰς ἣν περιήλθομεν ἐνταῦθα, διότι δυστυχῶς μῆτε τὴν μίαν μῆτε τὴν ἀλλην βλέπομεν πληροῦσαν, ως ἔδει, τὴν συνειδῆσιν των....

— Ο πετροπόλεμος περὰ τὴν ἀκρόπολιν διεξάγεται τακτικῶς καὶ τὰ ἀποτελέσματά του εἰσὶν λίαν αἰματηρὰ, διότι ἔχει τῶν τρουπεκεφαλιασμάτων, ἐπ' ἑσχάτων ἔσχε καὶ τραύματα διὰ μαχαιρίας κατέληψεν ὁ φθαλίμος, καθ' ὃσον καὶ ἄλλων ὅπλων πλὴν τῶν λιθών γίνεται ἥδη χρῆσις. Ή στυνομία εἶναι ἀνίσχυρος νὰ περιστελῇ τὸ κακόν, παρακαλεῖται δθεν δ. κ. Νομάρχης νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως ἀνόσπασμάτι τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος ἵππικοῦ ἀναλάβῃ τὴν καταδίωξιν τῶν πετροπολεμούντων.

— Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβωνες τοῦ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ ἐμπόρου κυρ. Ἀλκιβιάδου; Ἄνθρακός οὐ μετὰ τῆς σεμνῆς δεσποινίδος κυρίας Θρησκίας Δ. Τζένου. Συγχρατόμεθα ὅτιν οι αὐτοῖς ἔπειτα μέστης καρδίας και εὐχόμεθα ταγελαν στέψιν. *

Ο φαρμακοποιός κ. Πχύλος Ελασσωνος λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ κοινὸν, διὰ ἀρτίως μετεκόμισεν ἐκ διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν πηγῶν πάμπολλα καὶ ἀρίστης ποιότητος εἰδή φαρμάκων, καὶ διὰ πωλεῖ ταῦτα εἰς μετριωτάτας τιμάς.

Πρὸ πάντων δὲ ἡ μετριότης τῆς τιμῆς ἀφορᾷ εἰς τὰς ἄλλας τε λίαν ἐν χρήσει καὶ πολυδαπάνους specialités, τὰς ἔφεξης:

Vin de Bugeaud.] Pilules de Blancard
Quina Laroche.] Sirop .. de Blancard.
"γρατια μεταλλικά Vichy (διατάξου πηγών),

brezza, Carlsbad, Janos.—Fer Bravais κλ.